

Ikkuna joka oli ovi

Uuna Syrjäsuo runoja

Ikkuna joka oli ovi

runoja

Uuna Syrjäsoo

© Uuna Syrjäsoo 2016

Kannen kuva: Uuna Syrjäsoo

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki,
Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-339-4

Matkalla

Junan ikkuna itkee
kyynel kiemurtelee kuin käärme
etsii koloa jonne pujahtaisi

Minulla on selvä suunta
sauma natisee mutta kestää
ei tarvitse huolehtia mistään
veturi tietää

Kaatuneet puut odottavat
myrsky ei antanut armoa
metsän keskellä vilahtaa lampi
syöksyn tumman pinnan läpi
ja löydän kaikki mahdollisuudet
...muistot...

Kauniita kuin usvainen metsälampi
se nostaa pintaan uusia kuvia
kaukaisia utuisia
pehmeitä kuin lämmin maito
lammen pinta on liikkumaton

se paljastaa vain hyvät muistot
surulliset ja pahat se on upottanut syvälle
tummiin kätköihinsä
jos mikään ei hämmennä vettä
siellä ne uinuvat

lintu laskeutuu
ja etsii ruokaa
pelkään soutajaa
joka kouraisee melallaan
matalan lammen pohjaa

Hylätty talo
rapistuneet valkoiset seinät
vilja on korjattu talteen
Jätän sateen taakseni
ja pilvet ohenevat
suuret kuuset kasvavat pilvien läpi
ikkuna heijastaa toisen maan

ei ajatuksia
ei huolta
ei mennyttä
ei tulevaa
vain matka
matkalla tuntemattomaan

Kuljen arjen ohi
viljapellot vilahtavat
matonpesupaikka
koulu, kirjasto
perunamaa
niittämätön takapiha

Juna tulee vastaan
risteävät tiet
olen valinnut toisin
uutta rataa rakennetaan
sitä pitkin juna
varmasti lentää
miksi tarvitaan enää rata

Sortunut katto
pala jonkun menneisyyttä
missä hän on nyt
kaupungit vilahtavat
kuin uni
josta säpsähdin
mitä unta näin
kun niin hämmästyin
en saa unesta enää kiinni

mutta olin matkalla
olin onnellinen
Ratavartijan pieni mökki
pelastakaa se kiireesti
tienristeys toisensa jälkeen
miten voi kulkea omaa tietään
mistä tunnistaa minne
on käännättävä
kivestä, kallistuneesta puusta
vai sen varjosta
peittääkö usva väärät tiet
onko rohkeasti sukelleltava sumuun
ja hapuultava eteenpäin

Lintuparvi lentää tiiviisti yhdessä
minä istun yksin
junan ikkunan ääressä
saa olla hiljaa
entä eläimet pitkissä häkeissä
jalat naarmuilla

Aurinko työntyy kurkistamaan
sade jää kauas taakse
kaikki on mahdollista
elämässä....perillä

Uuna Syrjäsoo, Huk, on kuvataiteilija, kirjoittaja ja valokuvaaja. Ikkuna joka oli ovi on Syrjäsoon neljäs runokokoelma.

Runoissaan Syrjäsoo etsii sanoja, runoja, jotka välillä haihtuvat tuuleen.

Monet runot käsittelevät arkea ja ihmisen vanhenemista.

Mukana on myös hai(na)kuja, jotka yhdestä sanasta laajenevat kolmeen sanaan, mutta pyrkivät vähilläkin sanoilla kertomaan elämästä ja muistoista jotain tärkeää.

Valo kulki polkua pitkin
asettui huoneeseen
ja toi mukanaan huonekalut
kevyesti tuulessa keinuvat verhot
juhannusruusuja maljakkoon
tuoksun ja muistot lapsuudesta
ryppyisen viestin vanhuudesta

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi